Dosarul nr. 1-179/2024 1-24109264-38-1-30092024

S E N T I N Ț Ă
în numele Legii

07 noiembrie 2024 **or. Rezina**

Judecătoria Orhei, sediul Rezina,
Instanța având în componență:
Președintele ședinței, judecător Eugeniu Russ
Grefier Vasile Lefter, Corina Cebotari
Cu participarea:
Procurorului Ludmila Devderea
Apărătorilor Aurel Goncear
Stela Lefter
Părți vătămate Victor Macari
Inculpatului Sergiu Lîsîi

examinând în ședință judiciară publică, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, cauza penală după învinuirea lui

Lîsîi Sergiu Serghei, născut la *****, domiciliat în *****, str. *****, (cu viza de reședință s.*****, raionul Rezina), studii medii speciale, nesupus militar, celibatar, cetăţean al Republicii Moldova, oficial neangajat în câmpul muncii, anterior nejudecat, IDNP *****,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Procedura de citare a fost legal executată.
Cauza s-a aflat pe rolul instanței de fond de la 30.09.2024 până la 07.11.2024.

A C O N S T A T A T :

Fapta prejudiciabilă constatată.

1. Lîsîi Sergiu Serghei, la data 23 februarie 2024 spre 24 februarie 2024, în intervalul de timp 23:30 min.- 00:30 min., aflîndu-se pe teritoriul stației Peco „Lukoil”, situată în extravilanul s. Țareuca, raionul Rezina, în stare de ebrietate alcoolică, în loc public, în prezența mai multor persoane dintre care Savin Grigore, Burian Ion, Colceac Ion, Covali Victor, în urma unei neînțelegeri avute cu Macari Victor cu vre-o 20-30 min., înainte la stația Peco „Vento” str. 27 August 1989 nr.27 din or. Rezina, încălcând ordinea publică și manifestând o obrăznicie deosebită, în mod intenționat i-a aplicat o lovitură din spate, cu pumnul în regiunea feței cet. Macari Victor, cauzându-i astfel ultimului conform raportului de expertiză judiciară medico-legală nr. 202416D0030 din 20 martie 2024, plagă contuză pe buza inferioară, mobilitate a dinților 1 și 2, bilateral, superior și inferior, care se califică ca vătămare ușoară.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Lîsîi Sergiu Serghei a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, ***huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită***.

2. Privind procedura.

La etapa urmăririi penale, Lîsîi Sergiu Serghei a recunoscut în mod expres vina în legătură cu fapta descrisă mai sus și a acceptat încadrarea juridică a acesteia, în acest sens, servind drept confirmare declarația scrisă personal de ultimul și anexată la materialele dosarului.

La fel, la etapa urmăririi penale, Lîsîi Sergiu Serghei, asistat de apărătorul său și-a manifestat voința să încheie acord de recunoaștere a vinovăției.

Astfel, la inițiativa lui Lîsîi Sergiu Serghei și a avocatului Aurel Goncear în interesele inculpatului și în conformitate cu prevederile art.504, art.505 din Codul de procedură penală, având aprobate, în scris, limitele pedepsei de către procurorul ierarhic superior și luând în considerare faptul că, în baza probelor administrate, reiese că fapta a fost săvârșită de inculpat și rezultă stabilirea vinovăției acestuia, a fost întocmit acord de recunoaștere a vinovăției pe cauza penală în privința lui Lîsîi Sergiu.

Inculpatul Lîsîi Sergiu, în ședința de judecată, a declarat, personal că recunoaște totalmente săvârșirea faptelor incriminate, acceptă probele anexate la dosar, înțelege pentru ce infracțiune este învinuit, recunoaște vinovăția, a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției în mod benevol și cu bună știință, în prezența apărătorului, înțelege consecințele acordului de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa și susține poziția sa privitor la acordul încheiat. Totodată, a solicitat ca instanța de judecata să accepte acordul de recunoaștere a vinovăției cu adoptarea unei sentințe în acest sens.

Instanța de judecată atestă că în conformitate cu art.504 din Codul de procedură penală, (1) Procedura de încheiere a acordului de recunoaştere a vinovăţiei şi judecarea cauzelor penale în cazul încheierii acordului de recunoaştere a vinovăţiei se desfăşoară în ordinea generală stabilită în prezentul cod, cu completările şi derogările prevăzute în prezentul capitol. (2) Acordul de recunoaştere a vinovăţiei este o tranzacţie încheiată între procuror şi învinuitul persoană fizică sau juridică care şi-a exprimat acordul de a-şi recunoaşte vina şi acceptă încadrarea juridică a faptei, precum şi forma de executare a pedepsei, în schimbul unei pedepse reduse. (3) Procedura prevăzută în prezentul capitol se aplică în cazul: 1) învinuitului care, la momentul săvârşirii infracţiunii, a împlinit vârsta de 16 ani; 2) infracţiunilor pentru care se aplică pedeapsa cu închisoare pe un termen până la 15 ani inclusiv, cu excepţia celor prevăzute la art.135 şi 135^1 din Codul penal. (4) Acordul de recunoaştere a vinovăţiei nu poate fi încheiat cu persoana învinuită de crearea unui grup criminal organizat sau a unei organizaţii criminale. (5) Acordul de recunoaştere a vinovăţiei poate fi iniţiat de către procuror, de către învinuit şi apărătorul său şi poate fi încheiat în orice moment după punerea sub învinuire şi până la trimiterea cauzei în judecată. (6) În cazul încheierii unui acord de recunoaştere a vinovăţiei, limitele de pedeapsă prevăzute de legea penală se reduc în conformitate cu art.80 din Codul penal.

Potrivit prevederilor art. 505 din Codul de procedură penală, (1) Acordul de recunoaştere a vinovăţiei se întocmeşte în scris, după aprobarea, în scris, a limitelor pedepsei de către procurorul ierarhic superior, cu participarea obligatorie a învinuitului şi a apărătorului acestuia. (2) Acordul de recunoaştere a vinovăţiei poate fi încheiat atunci când, în baza probelor administrate, reiese că faptele au fost săvârşite de învinuit şi rezultă stabilirea vinovăţiei acestuia. (3) Procurorul negociază cu învinuitul şi apărătorul acestuia categoria, cuantumul şi modul de executare a pedepsei care urmează a fi aplicată de instanţa de judecată, în limitele prevăzute de art.80 din Codul penal şi ţinând cont de prevederile art.75–78 din Codul penal.

Totodată, conform prevederilor 506 din Codul de procedură penală, (1) Acordul de recunoaştere a vinovăţiei trebuie să cuprindă: 1) data şi locul încheierii; 2) numele, prenumele şi calitatea persoanelor care au participat la încheierea acordului; 3) datele necesare pentru

identificarea învinuitului, prevăzute la art.104 alin.(2), sau datele de identificare a persoanei juridice; 4) descrierea faptei ce formează obiectul acordului şi de care este învinuită persoana; 5) încadrarea juridică a faptei şi pedeapsa prevăzută de lege; 6) mijloacele de probă; 7) declaraţia expresă a învinuitului prin care recunoaşte comiterea faptei şi acceptă încadrarea juridică a acesteia; 8) categoria, mărimea şi modul de executare a pedepsei cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror şi învinuit, dacă s-a ajuns la un astfel de acord; 9) semnătura procurorului, a învinuitului, a apărătorului şi, în cazul învinuitului minor, a reprezentantului legal al acestuia. (2) Apărătorul certifică separat, în scris, declaraţia că acordul de recunoaştere a vinovăţiei a fost examinat de el personal, că procedura de încheiere a lui, prevăzută în prezentul capitol, a fost respectată şi că recunoaşterea vinovăţiei de către învinuit rezultă din înţelegerea lor confidenţială anticipată. (3) Înainte de trimiterea în judecată a cauzei cu acord de recunoaştere a vinovăţiei, materialele dosarului sunt prezentate învinuitului şi apărătorului său pentru a lua cunoştinţă de ele, conform prevederilor art.293 şi 294.

Reieșind din cele expuse *supra,* instanța de judecată remarcând faptul că acordul de recunoaştere a vinovăţiei a fost întocmit în conformitate cu prevederile legale, iar careva temeiuri ce ar duce la respingerea acestuia nu au fost constatate.

Poziţia inculpatului în şedinţă de judecată.

3. În şedinţă de judecată, inculpatul ***Lîsîi Sergiu,*** a indicat că la data 23 februarie 2024 spre 24 februarie 2024, în intervalul de timp 23:30 min.- 00:30 min., aflîndu-se pe teritoriul staţiei Peco „Lukoil”, situată în extravilanul s. Țareuca, raionul Rezina, în loc public, în prezența mai multor persoane, în urma unei neînțelegeri avute cu Macari Victor cu vre-o 20-30 min., înainte la stația Peco „Vento” str. 27 August 1989 nr.27 din or. Rezina, încălcând ordinea publică și manifestând o obrăznicie deosebită, în mod intenționat i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feței cet. Macari Victor. De cele comise se căiește sincer.

Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică:

4. Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Lîsîi Sergiu a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât *„natura”* și *„cauza”* acuzaţiei, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit, prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărîrii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpata le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate *(cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007)*. La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților *(cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei)*.

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Lîsîi Sergiu își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat prin acordul de recunoaștere a vinovăției:

- ***declarațiile martorului Macari Victor*****,** *oferite la faza de urmărire penală,* (f.d.29);
- ***declarațiile martorului Covali Victor*****,** *oferite la faza de urmărire penală, (f.d.30);*
- ***declarațiile martorului Colceac Ion*****,** *oferite la faza de urmărire penală, (f.d.31);*
- ***declarațiile martorului Rîbac Eduard*****,** *oferite la faza de urmărire penală, (f.d.33);*
- ***declarațiile martorului Șveț Andrei*****,** *oferite la faza de urmărire penală, (f.d.35);*
- ***declarațiile martorului Șveț Alexandru*****,** *oferite la faza de urmărire penală, (f.d.36);*
- ***declarațiile martorului Savin Grigore*****,** *oferite la faza de urmărire penală, (f.d.126);*
- ***-procesul - verbal de examinare a obiectului din 22.03.2024*** (f.d.37-38);
- ***corp delict: un disc DVD-R,*** pe care se conțin înregistrări video de la camerele de supraveghere instalate la stația Peco Lukoil din data de 24.02.2024**.** (f.d.42);
- ***raport de expertiză judiciară medico-legală nr. 202426D0030 din 20.03.2024*** *(f.d.47-48)*

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național *(Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83)*, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri *(Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62)*.

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvîrșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvîrșirea acestei infracțiuni.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar și potrivit acordului de recunoaștere a vinovăției, acțiunile lui Lîsîi Sergiu au fost încadrate juridic în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, care la rândul său stabilește răspunderea penală pentru *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită*, iar fapta a fost comisă la 23 februarie 2024 spre 24 februarie 2024, în intervalul de timp 23:30 min.- 00:30 min., pe teritoriul stației Peco „Lukoil”, situată în extravilanul s. Țareuca, raionul Rezina.

În continuare, instanţa precizează că verificând respectarea condițiilor prevăzute de Codul de procedură penală şi verificând declaraţiile inculpatului Lîsîi Sergiu oferite în instanţa de judecată, care de altfel a recunoscut integral vina comiterea faptei, oferind detalii semnifiante concordante acuzaţiei aduse, în coraport cu declaraţiile martorilor şi cercetarea nemijlocită a restul mijloacelor de probă în şedinţă de judecată, administrate la urmărire penală, instanţa a constatat că a avut loc fapta prejudiciabilă, care a fost săvârşită de inculpat cu vinovăţie,

încadrate în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

Respectiv, prin prisma celor enunțate, instanța apreciază vinovăția inculpatului este stabilită prin ansamblul probator administrat în prezenta cauză penală, care confirmă că Lîsîi Sergiu fiind în stare de ebrietate alcoolică, în loc public, în prezența mai multor peresoane dintre care Savin Grigore, Burian Ion, Colceac Ion, Covali Victor, în urma unei neînțelegeri avute cu Macari Victor cu vre-o 20-30 min., înainte la stația Peco ,,Vento" str. 27 August 1989 nr.27 din or. Rezina, încălcând ordinea publică și manifestând o obrăznicie deosebită, în mod intenționat i-a aplicat o lovitură din spate, cu pumnul în regiunea feței cet. Macari Victor, cauzându-i astfel ultimului conform raportului de expertiză judiciară medico-legală nr. 202416D0030 din 20 martie 2024, plagă contuză pe buza inferioară, mobilitate a dinților 1 și 2, bilateral, superior și inferior, care se califică ca vătămare ușoară.a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Cu referire la temeiul juridic de atragere la răspundere penală, instanţa concretizează că în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă *(acţiune sau inacţiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârşită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993"* CtEDO a statuat că *„(...) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală"*.

Pentru fapta incriminată acestuia ***în baza art. 287 alin. (1) din Codul penal***, în speţă, instanţa constată că inculpatul Lîsîi Sergiu atentat la *obiectul juridic special* al infracţiunii prevăzute de art. 287 din Codul penal, care în speţă este unul complex format din *obiectul juridic principal*, constituit din relaţiile sociale cu privire la ordinea publică apărate împotriva infracţiunii de huliganism şi *obiectul juridic secundar*, constituit din relaţiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea sau libertatea psihică *(morală)* a persoanei.

Faptul atentării la relaţiile sociale identificate *supra* se confirmă prin informaţia obţinută în urma cercetării probelor în şedinţă de judecată, care indică direct la acţiunile îndreptate spre perturbarea liniştii publice, săvârşită de către inculpat personal şi independent, circumstanţe recunoscute de acesta în faţa organului de urmărire penală, or atentarea prin violenţă la sănătatea

victimei, fără un motiv paluzibil, poate fi calificată exclusiv ca o acţiune de încălcare a ordinii publice, cu recurgerea la o obrăznicie deosebită.

Concomitent, reieşind din raportul de expertiză judiciară medico-legală*, victimei Mavari Victor i-au fost cauzate vătămări corporale uşoare doar* în circumstanţele indicate, fiind excluse oricare alte modalităţi ale apariţiei acestor urmări.

Concomitent, din mijloacele de probă sus-enunţate, instanţa relevă caracterul public al altercaţiei iniţiate de inculpat, or în momentul săvârşirii infracţiunii aceştia se aflau într-un spaţiu public, în prezenţa eventuală a mai multor persoane terţe, inclusiv martori audiaţi în procesul penal şi îşi dădea evident seama de aceste circumstanţe, prin ce a manifestat o lipsă de respect faţă de societate şi de normele etice.

În consecinţă, prin acţiunile sale, inculpatul a perturbat în mod grav echilibrul şi starea de respect a drepturilor fundamentale ale persoanelor, determinate prin asigurarea protecţiei integrităţii corporale şi psihice a victimelor, ca elemente componente ale definiţiei de *„ordine publică”*, iar în calitate de *obiect material* al infracţiunii de huliganism se determină corpul persoanei, care la caz, reieşind din probele cercetate în instanţa de judecată este reflectat în corpul lui Macari Victor, căruia i-au fost provocate dureri fizice în rezultatul infracţiunii, expuse prin vătămări corporale uşoare.

Din aceleaşi argumente sus-enunţate, instanţa constată şi prezenţa *laturii obiective* a infracţiunii în acţiunile inculpatului la caz, determinată de fapta prejudiciabilă exprimată în acţiunile acestuia care *a încălcat ordinea publică* şi au fost însoţite de aplicarea violenţei asupra lui Macari Victor, iar astfel prin conţinutul lor se deosebesc inclusiv printr-o *obrăznicie deosebită* şi în acest mod, latura obiectivă a fost săvârşită prin 2 modalităţi alternative, nominalizate *supra*.

Cu referire la prima modalitate de săvârşire a infracţiunii prin încălcarea a ordinii publice, însoţită de aplicarea violenţei, instanţa în acest context, reţine că huliganismul constituie o infracţiune care atentează la ordinea publică și liniștea cetăţenilor.

În doctrină este specificat că, prin *”ordine publică”* se înţelege un sistem stabil de relaţii sociale care asigură ambianţa liniştită de convieţuire în societate, de inviolabilitate a persoanei şi a integrităţii patrimoniului, precum şi activitatea normală a organelor şi instituţiilor de stat publice.

Respectiv, prin *„încălcare a ordinii publice”* s-ar înţelege săvârşirea unor acţiuni intenţionate ce atentează la regulile sociale şi morale de convieţuire, care sunt încălcate într-un mod demonstrativ de către violatorul ordinii publice, prin necuviinţă, neobrăzare, comportarea persoanei, încălcare îndelungată şi insistentă a ordinii publice, iar astfel, trăsătura esenţială a infracţiunii de huliganism este încălcarea ordinii publice, exprimată printr-o vădită lipsă de respect faţă de societate.

În conformitate cu art. 131 lit. a) din Codul penal, fapta săvârşită în public reprezintă fapta comisă într-un loc care, prin natura sau destinaţia lui, este întotdeauna accesibil publicului, chiar dacă în momentul săvârşirii faptei în acel loc nu era prezentă nici o persoană, iar făptuitorul îşi dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoştinţa publicului şi în atare situaţie făptuitorul poartă răspundere dacă îşi dădea seama şi conştientiza că încalcă ordinea publică.

În acest sens, instanța de judecată reiterează că, conflictul iscat între inculpat cu Macari Victor s-a produs într-un spaţiu public, fiind inclusiv uşor observat și de terțe persoane, nu s-a stabilit aşadar un motiv clar al iniţierii acestuia şi se atestă cu certitudine că a comis infracţiunea doar inculpatul în mod independent, care a reprezentat persoana agresivă şi provocator al conflictului.

Prin urmare, de fapt, instanța de judecată reieșind din probatoriul administrat a stabilit existența laturii obiective și subiective a infracțiunii de huliganism, depistând elementele care ar plasa acțiunile inculpatului sub aspect penal, or, încălcarea ordinii publice realizată în acest caz s-a realizat nu doar prin acostarea jignitoare a lui Macari Victor într-un loc public, dar şi prin acţiunile însoţite de aplicarea violenţei faţă de acesta, fiind astfel admisă încălcarea evidentă a ordinii publice.

În ce priveşte comiterea infracţiunii prin acţiuni, care prin conţinutul lor se deosebesc printr-o *obrăznicie deosebită*, instanţa relevă că inculpatul la fel a violat în mod demonstrativ normele etice general acceptate de societate şi lege, prin care a instaurat frică faţă de persoanele prezente, a creat riscul perturbării activităţilor social utile şi recretive pe teritoriul public unde a fost iniţiat conflictul şi pe cale de consecinţă a produs indignarea unei colectivităţi de persoane prezente, tulburând pentru mult timp buna desfăşurare a relaţiilor interumane.

Instanţa relevă, că acţiunile infracţionale ale inculpatului s-au consumat în momentul încălcării ordinii publice, însoţite de aplicarea violenţei nepericuloase pentru viaţa şi sănătatea victimei, or infracţiunea prevăzută de art. 287 din Codul penal este una formală.

În concluzie, s-a constatat că inculpatul a aplicat faţă de Macari Victor acte de violenţă, manifestate prin aplicarea loviturilor, iar într-un final acţiunile au avut loc în public, la care nu s-a ţinut cont de opinia şi atitudinea celor din jur şi a victimei nemijlocit.

Sub aspectul *laturii subiective*, având în vedere împrejurările săvârșirii faptei, instanța apreciază că inculpatul Lîsîi Sergiu a acționat cu intenție directă unică, exclusiv din motive exclusiv huliganice, în sensul comiterii infracţiunii conform incriminării prevăzute la alin. (1) a art. 287 din Codul penal.

Or, latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) din Codul penal, se caracterizează prin intenție directă, persoana conștientizând că încalcă ordinea publică, exprimând astfel o vădită lipsă de respect față societate, înțelegând și dorind acest fapt.

Subiectul infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) din Codul penal, este persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârşirii infracţiunii a împlinit vârsta de 16 ani şi instanţa iterează faptul că Lîsîi Sergiu în mod similar, întruneşte şi în acest caz semnele subiectului infracţiunii incriminate.

Totodată, în cadrul ședinței de judecată s-a stabilit vinovăția inculpatului Lîsîi Sergiu dincolo de orice îndoială rezonabilă. Astfel, instanța de judecată va accepta acordul de recunoaștere a vinovăției și va emite o sentință de condamnarea în privința acestuia.

5. Cu privire la individualizarea pedepsei.

În conformitate cu art.509^1 alin.(4) – (5) din Codul de procedură penal, *la stabilirea pedepsei cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror şi învinuit, instanţa verifică dacă individualizarea acesteia a fost efectuată în limitele de pedeapsă prevăzute de legea penală, dacă limitele pedepsei au fost reduse în condiţiile art.80 din Codul penal şi dacă au fost aplicate prevederile art.75–78 din Codul penal. În cazul acceptării acordului de recunoaştere a vinovăţiei, instanţa de judecată nu poate modifica încadrarea juridică a faptei, pedeapsa negociată în acord sau modul de executare a pedepsei. Dispozitivul sentinţei trebuie să conţină informaţiile specificate la art.395, care se aplică în mod corespunzător. În cazul în care s-a comis o eroare la stabilirea pedepsei definitive cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror şi învinuit, instanţa, la pronunţarea sentinţei, poate înlătura eroarea constatată, fără a agrava starea învinuitului. Instanţa poate aplica pedeapsa complementară în cazul în care ajunge la această concluzie.*

Instanța de judecată notează, că potrivit acordului de recunoaștere a vinovăției din 25 septembrie 2024, încheiat între procurorul Procuraturii r-lui Rezina – Ludmila Devderea, aprobată de procurorul șef interimar– Ion Bernaz și învinuitul Lîsîi Sergiu, asistat de apărătorul Aurel Goncear, în urma negocierilor s-a ajuns la următorul consens cu privire la pedeapsa ce urmează a fi aplicată în privința Lîsîi Sergiu - pedeapsa cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul sumei de 25000 lei.

Evaluând caracterul rezonabil al pedepsei prevăzute în acordul de recunoaștere a vinovăției, instanța de judecată ține cont de art. art. 7, 75 Cod penal, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. La fel, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Această înțelegere a fost formulată în baza următoarelor circumstanțe, pe care procurorul le-a luat în considerare în timpul negocierilor:

1) *voința învinuitului de a coopera la efectuarea urmăririi penale* — învinuitul Lîsîi Sergiu și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate și a solicitat încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției;

2) *recunoașterea vinovăției și voința liber exprimată* - învinuitul Lîsîi Sergiu, benevol și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii, este de acord cu încadrarea juridică și nu a negat fapta incriminată;

3) *natura și gravitatea acuzației înaintate* — Lîsîi Sergiu este învinuit în săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave prevăzute de art. 287 alin.(1) Cod penal.

4) *pericolul public prezentat de învinuit* — învinuitul Lîsîi Sergiu este caracterizată, ca fiind o persoană care a dat dovadă de un comportament adecvat, se caracterizează pozitiv, fără antecedente penale.

5) *interesul public de a obține o judecare mai operativă cu cheltuieli mai reduse* - la caz, prin încheierea acordului privind recunoașterea vinovăției și expedierea cauzei penale în instanța de judecată, va fi obținută o examinare mai rapidă, eficientă și cu cheltuieli reduse atât ale părților implicate în proces cât și ale statului.

Drept circumstanțe atenuante, prevăzute de art.76 Cod penal, instanța de judecată a stabilit recunoașterea vinovăției și contribuirea activă la descoperirea infracțiunii.

Circumstanțe agravante, prevăzute de art.77 Cod penal, instanța de judecată nu au fost stabilite.

De asemenea, la stabilirea pedepsei sub formă de închisoare, expusă în acordul de recunoaștere a vinovăției, s-au respectat prevederile art. 80 alin. (1) Cod penal, care stabilesc că în cazul în care persoana pusă sub învinuire încheie un acord de recunoaștere a vinovăției, iar instanța de judecată acceptă acest acord, limitele de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod se reduc cu o treime.

În acest caz, conform prevederilor art. 80 alin. (1) Cod penal, limitele pedepsei cu amendă prevăzută de art.287 alin.(1) Cod penal sunt de la 550 la 1050 unităţi convenţionale , care urmează a fi reduse cu o treime și astfel, noile limite de pedeapsă vor fi de la 500 unități convenționale, potrivit art.64 alin.(3) la 700 unități convenționale.

Ținând cont de circumstanțele cauzei, de comportamentul inculpatului Lîsîi Sergiu până și după săvârșirea infracțiunii, precum și din faptul că acesta a recunoscut vinovăția, a încheiat acordul de recunoaștere instanța ajunge la concluzia că corectarea inculpatului Lîsîi Sergiu este posibilă prin stabilirea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, așa cum a fost negociată în acordul de recunoaștere a vinovăției

Totodată instanța de judecată urmează a explica condamnatului că, potrivit art. 64 alin. (3^1) din Codul penal, în cazul infracţiunilor uşoare sau mai puţin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

6. Cu privire la acțiunea civilă.

La data de 07.11.2024, avocatul Stela Lefter a înaintat în interesele lui Victor Macari acțiune civilă prin care a solicitat încasarea din contul lui Sergiu Lîsîii a prejudiciului material cauzat în mărime de 9274, 71 lei, 700 euro și a prejudiciului moral în sumă de 50000 lei, precum și a cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art.219 alin.(1) din Codul de procedură penală, acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta *(acţiunea sau inacţiunea)* interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Conform alin. (2) al aceleiaşi norme, persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot intenta o acţiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârşirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calităţii, aspectului comercial, precum şi repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acţiunilor interzise de legea penală; 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputaţiei profesionale.

La fel, conform alin. (3) al ultimului articol, prejudiciul material se consideră legat de săvârşirea acţiunii interzise de legea penală, dacă el se exprimă în *c*heltuieli pentru tratamentul părţii vătămate şi îngrijirea acesteia, *înmormântarea părţii vătămate*, plata sumelor de asigurare, indemnizaţiilor şi pensiilor şi executarea contractului de depozit al bunurilor, pe când în conformitate cu prevederile alin. (4) din articolul nominalizat, (4) La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanţa de judecată ia în considerare suferinţele fizice ale victimei, gravitatea şi persistenţa suferinţelor psihice, inclusiv legate de incapacitatea de a se apăra pe sine ori alte persoane, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranţei în viaţă, pierderea onoarei prin defăimare, suferinţele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

În conformitate cu art. 220 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură penală, *acţiunea acivilă în procesul penal se soluţionează în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală*. *Normele procedurii civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal*

şi dacă normele procesului penal *nu prevăd asemenea reglementari*. Hotărârea privind acţiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil şi ale altor domenii de drept.

În ședința de judecată avocatul părți vătămate Stela Lefter și avocatul inculpatului Aurel Goncear au invocat că, între inculpat și partea vătămată nu s-a ajuns la un numitor comun privind acțiunea civilă, iar ca urmare avocatul inculpatului a solicitat ca acțiune civilă să fie soluționată de instanța civilă.

Potrivit art.509[1] alin.(7) Cod de procedură civilă, *dacă acordul de recunoaştere a vinovăţiei a fost admis, iar părţile nu au încheiat o tranzacţie de mediere sau împăcare cu privire la acţiunea civilă, instanţa lasă nesoluţionată acţiunea civilă.*

Reieșind din prevederile legale supra, instanța de judecată constată că la caz nu este încheiată o tranzacţie de mediere sau împăcare cu privire la acţiunea civilă, iar ca urmare urmează a fi lăsată fără soluționare urmând ca în privinţa acesteia să se expună instanţa de judecată civilă.

În cadrul dezbaterilor judiciare acuzatorul de stat a solicitat, Ludmila Devderea, a solicitat încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în mărime de 448 de lei survenite în urma efectuării Raportului de constatare nr. 202426P0045 din 29 februarie 2024, în care este indicat costul în cuantum de 128 de lei (f.d. 42-43) și a Raportului de expertiză judiciară nr. 202426D0030 din 20 martie 2024, în care este indicat costul în cuantum de 320 de lei (f.d. 47-48).

Instanţa reţine *în fapt* că potrivit tabelului invocat în Raportul de constatare nr. 202426P0045 din 29 februarie 2024 (f.d.42-43) și în Raportului de expertiză judiciară nr. 202426D0030 din 20 martie 2024 (f.d.47-48), cheltuielile suportate cu ocazia efectuării examinării şi expertizării persoanelor constituie suma de 448 plei.

În drept, conform art. 229 alin.(1), (2) şi (3) CPP, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. Instanţa de judecată *poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare*, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) CPP cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.

Potrivit alin.(3) a aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Alineatul (3) a normei indicate este o normă generală şi nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci doar să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acţiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.

Conform prevederilor art. 143 alin. (1), pct. 1) şi 6) din Codul de procedură penală, se statuează că cazurile când efectuarea expertizei este obligatorie se determină în situaţia determinarii gradului de gravitate şi a caracterului vătămărilor integrităţii corporale sau când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

Astfel, ținând cont de faptul că alin. (2) al art. 143 din Codul de procedură penală a fost abrogat prin Legea pentru modificarea si completarea unor acte legislative nr. 316, potrivit căruia *„Plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat”*, solicitarea procurorului cu privire la încasarea de la inculpatul Lîsîi Sergiu, în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în mărime 448 lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizelor este considerate de instanţă ca fiind întemeiată şi va fi admisă.

În circumstanţele specifice cauzei date, instanţa a luat în considerare şi jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, în condiţia neadmiterii încasării unor cheltuieli de judecată prea mari din contul inculpatului *(cauzele Kreuz împotriva Poloniei (nr. 1), §§ 60-67; Podbielski şi PPU Polpure împotriva Poloniei, §§ 65-66; Weissman şi alţii împotriva României, § 42 şi a contrario Reuther împotriva Germaniei (dec.))*, precum şi faptul că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil *(cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.)*.

Prin urmare, raportând circumstanțele de fapt la prevederile legale, instanța de judecată va admite cerința acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului Lîsîi Sergiu a cheltuielilor judiciare în cuantum de 448 lei, suportate pentru efectuarea expertizei judiciare.

7. Cu privire la mijloacele materiale de probă.

Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

La caz, instanța de judecată reține că ordonanța ofițerului de urmărire penală din 22 martie 2024 a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă *suportul material de informație de tip DVD-R, pe care este stocat înregistrarea video de la camerele de supraveghere instalate la stația Peco Lukoil din data de 24.02.2024.*

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate, iar din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă *(scrisă, audio, video, electronică etc.)* care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Elucidând cele expuse *supra*, se concluzionează că, un plic ce conține un suportul material de informație de tip DVD-R, pe care este stocat înregistrări video de la camerele de supraveghere instalate la stația Peco Lukoil din data de 24.02.2024 urmează să se păstrează în original, păstrarea cărora este permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept depistate în cadrul ședinței de judecată, reprezintă probe pertinente care au fost administrate legal şi nu a fost solicitată restituirea acestora de persoane interesate.

Astfel în urma celor expuse, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța de judecată concluzionează că mijlocul material de probă descris *supra*, urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

8. În contextul celor expuse și a probelor cercetate sub toate aspectele, complet și obiectiv, în conformitate cu prevederile articolului 64 și 80 din Codul penal, articolelor art. art. 157-162, 340, 384-389, 392-395, 397, 509^1 și 437 alin. (1) pct. 1^2) din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se acceptă acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat dintre Lîsîi Sergiu și procuror.

Se recunoaște vinovat Lîsîi Sergiu Serghei, în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsă conform prevederilor art.80 alin.(1) Cod penal, sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) de unități convenționale, ce reprezintă echivalentul a 25 000 (douăzeci şi cinci mii) de lei.

Se informează Lîsîi Sergiu Serghei că în baza art. 64 alin. (3^1) din Codul penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită, dacă o plătește în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie, iar în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Termenul de executare pedepsei în privinţa lui Lîsîi Sergiu Serghei se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.

Acțiunea civilă înaintată de Victor Macari împotriva lui Lîsîi Sergiu privind încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată, rămîne nesoluționată, urmând ca în privinţa acesteia să se expună instanţa de judecată civilă.

Se încasează de la Lîsîi Sergiu în beneficiul statului suma de 448 (patru sute patruzeci și opt) lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Corpul delict - suport electronic de tip DVD-R, după intrarea sentinţei în vigoare urmează a fi păstrat la materialele dosarului.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Bălți în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Preşedintele şedinţei,
judecător **/semnătura/** **Eugeniu Russ**

Copia corespunde originalului,
Judecător Eugeniu Russ